

დღობის შენახის კონცეფცია ქართულ-აზერბაიჯანი
კონფლიქტის მიზანის მიმართ პროცესი

ବ୍ୟାକ ପାଇଁ କାହାର ମାତ୍ର
ଅନ୍ଧରେ କାହାର ମାତ୍ର
ଦିଲ୍ଲିଯିରୁ କାହାର ମାତ୍ର
କଣ୍ଠରେ କାହାର ମାତ୍ର
ଆଜାମାନୀରୁ କାହାର ମାତ୍ର
ଥାରେ କାହାର ମାତ୍ର
ମାତ୍ରକାହାର

სახელმწიფო
კონცეფცია ცე
ქართულ-აფხაზ
ტრანსფორმაცია
თულმა მხარეებ
შესთავაზოს სახ
ბის ისეთი ვარ
ორივე მხარისთ
ნება. მაგრამ ნდ
ად ჩამსხვერეულ
მხარემ სახელმწი
ობაზე უაღრესა
რიანტიც რომ მ
ზებს, მათ უნდო
ჭირდებათ მისი
ვთვლი, რომ სახ
ბის კონცეფცია
უნდა უსწრებდე
კონცეფციაზე დ
ნისძიებები და ქ

საქართველო
ციურ და მშვიდ
ლას ახალი რევ
ლები მოსდევს.
მანენტული რე
მაგონებს. ამაში
ურ მოვლენებს
მედ აზროვნე
სტილს, რომელ
დიკალურ ცვლ
ლილი. ეს, ერთ
მებელია, რადგ
დაჭაობებას ცვ
მით უმეტეს, თა
ზე იწება ორი
რე მხრივ, აქვე დ
საჯრებული:
სწრაფი და ნახტ
ბა, რაგინდ გო
იყოს ის, საზღა
მებს მოითხოვს
ან მინდა შევხე
ითხს, რომელიც
მენტალურ მიდ
თუკი გასული 1
ის კონცეპტუალ
ტარებთ, ერთთ
საზოგადოების
მდევობები 4 ვ
დალაგდეს. თან
გობები რადიკა
რო პოლუსებად
დენად შეურიგე
გობების სახეს რ
ნინალდევ

ად დაზარალდე
ნინაალმდეგ
ლოს ორიენტა
საკენ და აფხა
ზე

ପ୍ରାଚୀ ହିନ୍ଦୁଲୋହେ
ସାଜ୍ଞାରତ୍ନପ୍ରେଲୁ
ଲୋକିଳ ମିଳନ୍ତେଶ୍ଵର
ସାବ୍ଲେତୋତୀଶାକ୍ରାନ୍ତ
ସାଗ୍ରହିଲିଙ୍କିସବମ୍ରନ ନା
ମିଳନ୍ତେଶ୍ଵରବୀପୁ ଧିଲୁ
ରାମ ପ୍ରୟମ ଦା ଆରିଳ
ମା ଅପିତ୍ରାମନ୍ତରୁ
କିନ୍ତୁ ଧିଲୁକିଳିଲୁ
ମିଳନ୍ତେଶ୍ଵର ଏହିପରିବାର
ଦା ହିନ୍ଦୁଲୋହେ-କାହାର
କେ କାଲନ୍ଦେଶ୍ଵର ମିଳନ୍ତେଶ୍ଵର
ଶୁଭୁଲ୍ଲାହେଲୁପୁରାନ
ମନ୍ଦିରକୁଣ୍ଡାଳିଶ୍ଵର
ତଳିନାନ୍ଦ ଲିଠିଥ
ଅଫ, ଅଭ୍ୟାଶିତା ମିଳନ୍ତେଶ୍ଵର
କଷମର୍କତିଥିବାପ୍ରିଯାଶ
ରତ୍ନପ୍ରେଲୁଖେ ଶନ୍ତିରା
ସାକ୍ରାନ୍ତ ଶ୍ଵର ପ୍ରେଲୁ
ଶିଶିକୁ ତପାଲିତ ତ

ნინაალმდევობა III: საქართველოს სწრაფვა ჩამოყალიბდეს ითა საზოგადოებად და აფხაზთა სწრაფვა შეინარჩუნონ დახურული საზოგადოების ჩარჩოები. ქართველთათვის ღია საზოგადოებად ჩამოყალიბება თავისი დემოკრატიულიციით, გლობალიზაციის უკენეში შესვლით, ულტრარადიოალური ეკონომიკური მოდელებითა და დასავლური მეტალიტებით ადგურვით ზელირებულობა იდეოლოგების სახეს იღებს. ფხაზი უფრთხის გლობალიზაციის და ღია საზოგადოების ღირებულებებს, რადგან მასში ხედავს ერთეული იდენტურობის წამლის აფრთხეს. აფხაზისათვის უფრო წინიშვნელოვანია ე.წ. "აფხაზურა" ნუ აფხაზური ცხოვრების წესის ენარჩუნება თავისი ტრადიციებითა და ჩარჩოებით, ვიდრე განუცხვეტელ გარდაქმნები და ინივაციები.

ნინაალმდევობა IV: საქართველოს სწრაფვა ცვლილებებისა და რაც შეიძლება სწრაფვად, ფხაზთა სწრაფვა უცვლელობისაკენ და სტატუს-კვოს შენარჩუნებისაკენ. ეს ბოლო ნინაალმდევობა მოცემულ ეტაპზე ყველაზე ათლად გამოიკვეთა და იგი წინა- წესი ნინაალმდევობის თავისებურონალოვა, მაგრამ მაიც სპეციალური და საგულისხმო, მეტად- ერთ თუკი გავითვალისწინებთ ცვლილებათა თუ უცვლელობის შედეგებს. საქართველომ ცვლილებათა შედეგად უნდა მიიღოს ამთლინებული ქვეყანა, აღმავლობის გზაზე მდგომი ეკონომიკა და ამდენად ცვლილებები თავიანთობებებს შეიცავენ. აფხაზის ცვლილებათა შედეგად უნდა დაუკარუნდეს იმ მდგომარეობას, რასაც იგი გაეცა: კერძოდ, იგი ხელალა უნდა დაბრუნდეს საქართველოს წიაღში, რისგანაც მან de facto სეპარაციას მიაღწია. თუკი ართველმა შეიძლება ცვლილებებს შეხედოს მოგებასა და ჰერსპერტივის თვალით, აფხაზმა შეიძლება ამას შეხედოს წაგების კუთხით. ახეზე გვაქს "მოგება-წაგების" მოდელი, რაც წითელი ხაზივთ იპერევება ქართულ-აფხაზურ ურთიერთობას. ქართველთათვის წაგებანი მოტივია წარმატების მიღებულების პერსპექტივა, აფხაზთათვის არცხის შიში განაგებს არჩევანასა და მოქმედებას. საქართველომ გაარიარა საზოგადოების ფრაგმენტაციისა და ნანილებად დაშლის რომელი და ქვეყნის რეინტეგრაციის გზაზე დაფიქმას ლამიბს, ფხაზურ საზოგადოებაში კი ახლა წინდება ფრაგმენტაციის ნიშნები, რაც ესოდენ მცირე და მონოლიურობას ხაჩვენ სოციუმისათვის დიდი საფრთხის საწინდარია. აფხაზეთის ომში წაგებულები იყვენები ქართველები, მოგებული კი აფხაზები, თუმცა კი, ორივე მხარე მოგებული იყენება მოვიაზროთ წაგებულები, რაზეც ბევრი ლაპარაკობს არა სხლობ საქართველოში, არამედ ფხაზეთშიც. ამდენად, არც "მოგება-წაგების" მოდელთან გვაქს აქმე ქართულ-აფხაზურ ურთიერთობებში? არის კი შესაძლებელი ასეთი ნახტომის გაკეთება "წაგება-წაგებიდან" "მოგება-მოგებაზე"? კი ვფიქრობ, რომ ეს სრულიად შეეძლებელია, თუკი მხარეები სტანდარტებში გადაწყვეტილების შედეგით ირივე მხარე მოგებული იქნება. არის კი "მოგება-მოგების" მოვლელის შემუშავება შესაძლებელი ართულ-აფხაზურ ურთიერთობებში? არის კი შესაძლებელი ასეთი ნახტომის გაკეთება "წაგება-წაგებიდან" "მოგება-მოგებაზე"? კი ვფიქრობ, რომ ეს სრულიად შეეძლებელია, თუკი მხარეები სტანდარტებში დაბრუნდებული და ვერ გადაწყვეტ ვერც მასთან ერთად ერთდროულად და პარალელურად მიმდინარეობს. არა მიმი ღრმა რწმენით, აფხაზეთის იერმა ისეთია, რომ მას ვერ გასაწვები და ვერ გადაწყვეტ ვერც მასთან ერთად ერთდროულად და ვარდოვანი და ვარდოვანი არ ყოს იგი. მომით აფხაზეთის დაბრუნდება იმდენად აბსურდული ანს, რომ ამაზე ლაპარაკიც კი არ ასურს. რაც შეეხება რევოლუციურ გზას, რაგინდ მშვიდობიანი და ესისხლო არ იყოს იგი, მაინც ხელისულის არ იყოს იგი, მაინც ხელისულების სწრაფ დამხობასთან არის ავაკავშირებული. ესეს შეუძლებელად მიმართია აფხაზეთის საკითხებით დაკავშირებული. ან და გადატრიალებასთან არის ავაკავშირებული. ან აფხაზეთის დაბრუნდება

ვოლუციური გზითა და მენტალ ტეტით. სიტყვა „დაბრუნება“ პირ დაპირი ვაგებით ნიშავს წარსულის ხელუხლებლად დატოვებულ მეტებიც ბრუნდება და სადაც ყველაფერი ისეთივე გხვდება, როგორიც ადრე იყო. იგი წარსულ აღდგენის, ხელახლა გამეორებულ საზრისის შემცველია. წარსულ აღდგენა კი მხოლოდ წიგნები იძლება, სადაც წარსულის სურთები შეკიდლი განათავსონ და ადგენილი სახით ვადმოსცე. რეაურ ცხოვრებაში ვერასოდეს ბრძნები იქ, რაც ნებით თუ უნებლეთ დატოვე. იგივე აფხაზეთ რაც ომამდე იყო, ვერ დაბრუნდები, რადგან ის იმ სახით არც კი ასებობს. იქ ახლა ახალი თაობა ძლის, ხალხი ცხოვრობს დამოუდებელი ცხოვრების გამოცდილით, უზარმაზარი ტკივილი და ცნაკლისია მოსახლეობაში, ღია ბულებათა სისტემა რადიკალურად შეცვლილია და მხოლოდ გერმანიული გარემოა შედარებულელი. საერთოდ, ჩვენ გერმანიული კატეგორიებით უფრო ვხელმძღვანელობთ, როცა ვლარაკობთ აფხაზეთზე, ვიდრე არ მიანური ან სოციალური კატეგორიებით. მაგალითად, ტერიტორიული მთლიანობის ცნება ტერიტორიაზე აკეთებს აქცენტს, მან როცა უპირველესად დასაბრუნდებელია ადამიანები და ხალხი. მარამ ვერ დაბრუნდებიან ადამიანები, ვგულისხმობ, აფხაზები ან ვადაცხრუნდებით აფხაზებთან, რდგან ომის შემდეგ აფხაზებთან სხვანი არან, ვიდრე ომამდე ჩვენც საკმაოდ შეცვიცალეთ. ატომური დაბრუნების ცნება ნიადგინება და უაზრო. საბრუნველია დაბრუნების კატეგორიებით ვაჭრობებით და ვაზროვნებით, სცენი რედ მანამ ვერ დაბრუნდებით ანუ ვერ გავაკეთებთ შეუძლებელი ნახტომს სახეშეუცვლელ წარსლში. დაბრუნება აბსურდის კატეგორიას მიეკუთვნება, მაგრა სწორედ იგი არის რჩმენის საგვარეულო და მოსახლეობას დაბრუნების ბრმად სწამების ეს იმ ბრძნული მოთქმის შორეული ანალოგი „მწამს, რამეთუ აბსურდია“. მარა თუ არა დაბრუნება? რა კაცებით უნდა ვიაზროვნოთ? ვთვლი, რომ არსებობს ცნება უფრო ფართო სივრცე, რაც რლური მიზნის მიღწევის პერსპექტივას შეიძლება ასახავდეს ქართულ-აფხაზურ კონტექსტებში. ენია: აფხაზებთან შერიგება აფხაზების შემორიგება, აფხაზებთან თან თანაცხოვრება, ახალი სახე მწიფოს შენება აფხაზებთან ერთად. ად. ყველა ეს ცნებები კარგად იკვედება ე.წ. კონფლიქტის ტრაფორმაციის ცნებაში. მაშა ასე, ადაბრუნება აფხაზეთში ან აფხაზისა, არამედ შერიგება, შეერთება, ახალი სახელმწიფოს ერთობლივი შენება აფხაზებთან ერთად. თუ დაბრუნების რესურსები ამონირულია, სამაგიროდ შერიგება და ახალი სახელმწიფოს ერთობლივი შენების რესურსები უხვად არსებობს, საჭიროა მათი დანახვა, შეჩერება და გამოყენება.

